

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716213247
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5716213247.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a sudcov JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: S. P., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX F. XXX, proti žalovanému: JUDr. O. I., sudca Okresného súdu T. O., so sídlom J. X/I., XXX XX T. O., o ochranu osobnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 8C/17/2016-71 zo dňa 21. augusta 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 8C/17/2016-71 zo dňa 21. augusta 2018 potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zo dňa 31.10.2016, doplnenú podaním zo dňa 01.12.2016 o ochranu osobnosti, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd nariadil žalovanému písomné ospravedlnenie a ktorou žiadal aj o náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1.000,00 Eur, zamietol (výrok I.). Súčasne vyslovil, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva (výrok II.).
2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, súd na pojednávaní konanom dňa 21.08.2018 v neprítomnosti strán sporu vykonal vo veci dokazovanie listinami založenými v spise a zistil, že rozsudkom č.k. 3T/106/2015-1040 zo dňa 09.03.2017 zákonný sudca Okresného súdu T. O. JUDr. O. I. rozhodol, že obžalovaný (v tomto spore žalobca) S. W. sa uznáva za vinného, pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil takým činom značnú škodu, čím spáchal pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 a ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Z uvedených dôvodov súd odsúdil S. W. na trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 6 mesiacov a zároveň mu uložil, aby poškodenej G. R. nahradil škodu vo výške 101.019,00 Eur. So zvyšným nárokom na náhradu škody súd odkázal poškodenú G. R. na civilné sporové konanie.
3. Táto časť odôvodnenia označeného rozsudku sa nepáčila obžalovanému S. W. (v aktuálne prejednávanej veci žalobcovi), ktorý žiadal, aby súd zaviazal žalovaného, aby sa mu za to ospravedlnil v denníku Nový Čas a aby mu zaplatil finančnú náhradu za nemajetkovú ujmu vo výške 1.000,00 Eur.
4. V danej súvislosti súd prvej inštancie akcentoval, že obsah odôvodnenia rozsudku má byť presvedčivý nielen vo vzťahu k odsúdenému, ale aj vo vzťahu k verejnosti prítomnej na pojednávaní. Zároveň vychádzal z ust. § 168 ods. 1 Trestného poriadku, v ktorom sa obáva, že ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovná s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona o otázke viny a trestu.
5. Nadväzne na to, vychádzajúc z ust. § 11 a § 13 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (citovaných v napadnutom rozhodnutí), konajúci súd konštatoval, že zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek

zásahu, ale len proti takému, ktorý je neoprávnený, protiprávny. O neoprávnený zásah nejde v tom prípade, ak by ten, kto sa ho dopustil, plnil svoju právnu povinnosť, alebo vykonával svoje právo. Z ustanovení Trestného poriadku je nepochybné, že pokiaľ zákonný sudca rozhoduje v trestnom konaní o vine a treste a o výške trestu, je povinný svoje rozhodnutie riadnym a presvedčivým spôsobom odôvodniť. Tým, že žalovaný sudca svoj rozsudok v trestnej veci Okresného súdu T. O.. sp. zn. 3T/106/2015-1040 zo dňa 09.03.2017 odôvodnil, plnil si len svoju zákonnú povinnosť. Z uvedeného vyplýva, že k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu dôjsť nemohlo. Bolo by naozaj absurdné, aby žalovanému za plnenie jeho zákonnej povinnosti bola uložená povinnosť ospravedlniť sa obžalovanému (žalobcovi), prípadne povinnosť zaplatiť mu finančnú náhradu. O ochranu svojej cti a dôstojnosti by sa mal viac starať sám žalobca, a to najmä tým, že sa bude správať čestne a nebude sa opakovaně dopúšťať zločinu podvodu, za ktorý bol zatiaľ neprávoplatne odsúdený na 7 rokov a 6 mesiacov. Pokiaľ súd/sudca v trestnom konaní opakované podvodné konanie žalobcu prirovnal ku konaniu hyeny, takéto prirovnanie pôsobí presvedčivo a výstižne vyjadruje skutočnosť, že podvodom získané finančné prostriedky žalobca použil na svoj bezpracný, záhaľčivý, parazitný a nákladný spôsob života. Bez významu nemôže byť ani fakt, že žalobca sa podaním zjavne nedôvodnej žaloby v prejednávanej veci, účelovým spôsobom snaží docieľiť, aby bol žalovaný JUDr. O. I. ako zákonný sudca v trestnej veci vedenej na Okresnom súde T. O. pod sp. zn. 3T/106/2015 s poukazom na ust. § § 31 ods. 1 Trestného poriadku z rozhodovania predmetnej trestnej veci vylúčený. 6. Súd tiež uviedol, že zamietol návrh žalobcu na vykonanie dokazovania výsluchom svedkyne E. W. a H. P., nakoľko žalobca v ňom neoznačil skutočnosti, ktoré majú byť ich výsluchom preukázané (§ 197 ods. 2 CSP).

7. Na základe uvedených skutočností okresný súd dospel k záveru o zjavnej nedôvodnosti žaloby žalobcu o ochranu osobnosti, v dôsledku čoho ju v celom rozsahu zamietol.

8. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 v spojení s § 262 CSP a konštatoval, že žalovanému ako úspešnej strane sporu vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaný si však nárok na ich náhradu neuplatnil a preto mu ich súd nepriznal.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca označené ako „Písomná sťažnosť“, v ktorej uviedol, že ju „písomne podrobne doručí odvolaciemu súdu v Žiline“.

10. Nakoľko v uvedenom podaní žalobcu absentovali niektoré náležitosti odvolania v zmysle ust. § 363 CSP, súd prvej inštancie uznesením č.k. 8C/17/2016-90 zo dňa 08.03.2019 vyzval žalobcu na ich odstránenie v lehote 10 dní od doručenia tohto rozhodnutia tak, aby obsahovalo náležitosti uvedené v § 363 CSP a v § 127 ods. 1 CSP a uložil žalobcovi, aby označil rozhodnutie, proti ktorému smeruje jeho odvolanie, aby označil, v akom rozsahu predmetné rozhodnutie napáda a doplnil, čoho sa domáha (odvolací návrh).

11. Na toto rozhodnutie konajúceho súdu reagoval žalobca podaním zo dňa 26.03.2019, v ktorom uviedol, že jeho podanie smeruje proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 8C/17/2016-104, ktorým súd jeho žalobu zamietol, keďže nezaplatil alikvótnu čiastku - poplatok, na ktorú bohužiaľ nemal a ani nemá z dôvodu, že momentálne nepracuje, nepoberá žiadne sociálne dávky, čiže jeho príjem je nulový. Sociálne poistenie žalobcu je závislé na jeho rodine, ktorá mu pomáha a zabezpečuje mu zatiaľ všetky životné potreby. Zároveň odvolateľ uviedol, že označené rozhodnutie okresného súdu napáda v celom rozsahu. Žiadal tiež, aby Okresný súd Martin vykonal konfrontáciu na pojednávaní s odôvodnením, že žalovaný JUDr. I. ignoroval všetky predvolania Okresného súdu Martin.

12. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) toto rozhodnutie vo veci samej (t.j. vo výroku I.) a v závislom výroku II. o trovách konania v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených

dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

16. V zmysle § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

17. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

18. Podľa § 373 ods. 1 vety druhej CSP súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

19. Zákonná koncentrácia konania sa prirodzene uplatňuje aj v opravných konaniach. Lehota na podanie odvolania neohraničuje len samotné podanie odvolania (t.j. iniciovanie opravného konania), ale aj vymedzenie programu odvolacieho konania (určenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda) a argumentáciu tvrdenej vadnosti rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo. Po uplynutí lehoty na podanie odvolania tak nemožno rozširovať ani meniť odvolacie dôvody, ani navrhované dôkazy.

20. Podstatou apelačného opravného systému je možnosť napadnúť jednak skutkovú, jednak právnu stránku rozhodnutia. Právna úprava umožňuje rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnúť len z taxatívne stanovených dôvodov. V závislosti od toho, aké pochybenia, resp. nedostatky odvolateľ súdu prvej inštancie vytýka, možno odvolacie dôvody rozdeliť na dve základné skupiny: 1./ vady konania (§ 365 ods. 1 písm. a), b), c), d) CSP), vady rozhodnutia, ktoré majú podobu skutkových vád (§ 365 ods. 1 písm. e), f), g) CSP) alebo vád právnych (§ 365 ods. 1 písm. h) OSP). Odvolanie musí byť niektorou (prípadne viacerými) z uvedených vád odôvodnené (§ 365 CSP), čo znamená, že nestačí len formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t.j. v akom konkrétnom pochybení (vade, v skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu. Uvedenie konkrétnosti, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, je len v jeho dispozícii a súd ho nemôže nútiť, aby tieto dôvody uviedol, čomu zodpovedá aj filozofia konštrukcie odvolacích dôvodov v civilnom sporovom konaní (pozri § 373 ods. 1 CSP). Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), teda na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť podľa ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby také porušenia zistil.

21. Odvolateľ v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za vymedzenie odvolacích dôvodov v jeho opravnom prostriedku podanom v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (dňa 10.10.2018). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie mohol odvolateľ meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Keďže žalobcovi bolo napadnuté rozhodnutie doručené 26.09.2018, 15-dňová lehota na podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) mu začala plynúť dňa 27.09.2018 a skončila dňa 11.10.2018. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd preskúmal rozsudok okresného súdu len z dôvodov, ktoré odvolateľ uviedol vo svojom prvotnom podaní (odvolanie, ktoré bolo podané na Pošte Bratislava I dňa 10.10.2018, ktoré došlo na Okresný súd Martin dňa 11.10.2018). Na podanie žalobcu zo dňa 26.03.2019, podané na Pošte Martin, ktoré došlo na Okresný súd Martin dňa 27.03.2019 označené ako „Doplnenie odvolania sp. zn. 8C/17/2016-104“, obsahujúce aj dôvody opravného prostriedku, už preto odvolací súd neprihliadal. Odvolací súd teda len akceptoval odstránenie vád odvolania označením napadnutého rozhodnutia, uvedením rozsahu, v akom predmetné rozhodnutie odvolateľ napáda a odvolací návrh.

22. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 5 Cdo 279/2010, v zmysle ktoré k procesným podmienkam v odvolacom konaní patrí v rámci zavedenej zásady koncentrácie konania aj to, že odvolateľ je povinný v podanom odvolaní a v určitom obmedzenom čase - odvolacej lehote - uviesť údaje o tom, z akého dôvodu uvedeného v § 205 ods. 2 OSP (teraz § 365 ods. 1 CSP - pozn. odvolacieho súdu) rozhodnutie súdu prvého stupňa napáda. Dôvody, na základe ktorých sa rozhodnutie odvolaním napáda, môže odvolateľ meniť, modifikovať a dopĺňať, toto právo však môže využiť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Uplynutím lehoty na odvolanie možnosť odvolateľa dopĺňať dôvody odvolania zaniká. Odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods.

1 OSP - teraz § 379 a § 380 CSP), čím sa obmedzuje preskúmvacia právomoc odvolacieho súdu maximálne na rozsah a dôvody vymedzené v odvolaní (s výnimkou podľa § 212 ods. 2, 3 OSP - teraz § 379 a § 380 ods. 2 CSP). Odvolací súd je viazaný dôvodmi uvedenými v odvolaní, ktoré boli uvedené v odvolacej lehote (§ 204 OSP a § 205 OSP - teraz § 362 a § 365 CSP) a ktorých existencia sa v konaní súčasne aj preukázala.

23. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu odvolania žalobcu zo dňa 10.10.2018 nie je možné vyvodiť, akých konkrétnych nesprávností napadnutého rozhodnutia sa odvolateľ dovoláva, t.j. odvolanie neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod. V dôsledku toho je v danej veci prieskumu odvolacím súdom obmedzený len na tie vady, na ktoré je odvolací súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP).

24. Podľa § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

25. V súdnej veci preto odvolací súd skúmal, či napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo vydané v konaní postihnutou s niektorou z nasledovných procesných väd, t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka/strany byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka/strany, prekážku veci právoplatnej rozhodnutej, alebo už prv začatého konania, alebo pri prípadnom nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh. Odvolateľ takéto procesné vady konania vo svojom (v poradí prvom) opravnom prostriedku netvrdil; zároveň ich existenciu nezistil ani odvolací súd.

26. Žalobca vo svojom v poradí prvom odvolaní (podanie zo dňa 10.10.2018, ktoré došlo Okresnému súdu Martin dňa 11.10.2018), nevymedzil žiadne odvolacie dôvody. V opravnom prostriedku žalobcu tak absentuje formulácia odvolacích dôvodov. Obsah odvolania je určujúci pre identifikáciu odvolacích dôvodov a súčasne vymedzuje aj prieskum napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom. Účinný prieskum napadnutého rozhodnutia alebo konania jemu predchádzajúceho môže odvolateľ vyvolať len pomenovaním konkrétnych nedostatkov napadnutého rozhodnutia, resp. konania, ktoré mu predchádzalo. Pretože v súdnej veci absentovali konkrétne vytýkané nedostatky napadnutého rozhodnutia, resp. konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd toto rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej (výrok I.) ako vecne správne potvrdil.

27. Odvolací súd ako vecne správne potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok II.) z rovnakých dôvodov, ktorý však úplne zodpovedá procesnému úspechu strán a vzniknutej situácii v konaní, ako aj zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej procesnej strane nepriznal nárok na ich náhradu.

29. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že žalovanému v aktuálnom odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mal rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie prvoinštančného súdu o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesenia NS SR sp. zn. 6 Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016.

30. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.